

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně:

Obec Baška, IČO 00296511
sídlem Baška 420, 739 01 Baška
zastoupena advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou
sídlem Olomoucká 36, 789 85 Mohelnice

proti

Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 15 Praha 1

žalovanému:

o žalobě proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 30. 6. 2020, č. j. MMR-36504/2020-26

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministryně pro místní rozvoj (dále jen „žalovaný“) podle § 14e odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech rozhodla o námitkách žalobkyně jako příjemce dotace tak, že opatření poskytovatele dotace na základě výsledku administrativního ověření žádosti o platbu CZ.06.2.67/0.0/0.0/16_063/0003766/2019/004/POST, kterým nebyla žalobkyni dle § 14 odst. 6 ve spojení s § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) (dále jen „rozpočtová pravidla“) vyplacena část dotace ve výši 700 216,27 Kč poskytnuté z Integrovaného regionálního operačního programu v rámci projektu s reg. č.

CZ.06.2.67/0.0/0.0/16_063/0003766 a názvem „Rozšíření kapacity základního vzdělávání v obci Baška“, se potvrzuje.

2. Centrum provedlo kontrolu veřejných zakázek v rámci administrativního ověření žádosti o platbu, přičemž navrhlo uplatnit finanční opravu v souladu s podmínkami rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 20. 4. 2018, č. j. 20634/2018-55/1. Dle Centra se žalobkyně dopustila při zadávání nadlimitní veřejné zakázky, která byla zadávaná v otevřeném řízení dle § 56 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), porušení § 46 odst. 1 a § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ, když nesprávně posoudila splnění podmínek účasti v zadávacím řízení dodavatele OHL ŽS, a.s., což vedlo k neoprávněnému zaslání výzvy k objasnění nabídky dle § 46 odst. 1 ZZVZ tomuto dodavateli, když tato výzva nebyla pro zajištění řádného průběhu zadávacího řízení nezbytná, neboť žalobkyně měla veškeré potřebné informace a doklady pro posouzení nabídky dodavatele OHL ŽS k dispozici, přičemž z nich vyplývalo, že nabídka zadávací podmínky splňuje. Vyloučení dodavatele OHL ŽS ze zadávacího řízení dle § 48 odst. 2. písm. b) ZZVZ z důvodu nedoručení objasnění nabídky tedy nebylo oprávněné, jelikož žalobkyně tak učinila na základě prvotního nesprávného posouzení nabídky. Následné úkony vedoucí k nedoručení objasnění nabídky nelze považovat za provedené v souladu se ZZVZ, když výzvu k objasnění nabídky žalobkyně nebyla oprávněna dodavateli OHL ŽS zaslat, neboť žádost o objasnění nabídky nebyla nezbytná pro účely zadávacího řízení. Výše uvedeným postupem žalobkyně porušila zásady transparentnosti dle § 6 odst. 1 ZZVZ, neboť postup žalobkyně vykazoval prvky, jež vzbuzují pochybnosti o pravých důvodech postupu žalobkyně, a učinily tak zadávací řízení hůře čitelným a nepřehledným se znaky účelovosti. Žalobkyně současně jednala způsobem, při kterém došlo k obcházení pravidel stanovených zákonem, neboť dosáhla výsledku, který je v rozporu se smyslem ZZVZ. Výše uvedený postup žalobkyně podstatně ovlivnil výběr nejvýhodnější nabídky.
3. Proti předmětnému opatření žalobkyně podala námitky, v nichž mj. namítla, že se řídila rozhodnutím ÚOHS, když vyzvala účastníka k doplnění, a když doplněno nebylo, jeho nabídku vyloučila. Dle žalobkyně bylo krácení dotace nedůvodným zásahem do její samosprávy.

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul, že Centrum řádně zjistilo skutkový i právní stav věci.
5. Žalovaný uvedl, že účastník OHL ŽS předal žalobkyni již v rámci objasnění nabídky technické listy k produktu, z nichž plynulo, že zadávací podmínky splňuje. Žalobkyně nakonec vyloučila OHL ŽS pro nečinnost a vybrala jako nejvhodnějšího účastníka druhého v pořadí Zlínstav, který přitom ve své nabídce nabídl totožný kabel od stejného výrobce. Rozdíl nabídkových cen vybraného dodavatele a neoprávněně vyloučeného dodavatele přitom činil 19 119 481,50 Kč, což není zanedbatelná částka. Žalobkyně si proto měla být naprosto jistá, že tato podstatně levnější nabídka skutečně nesplňuje zadávací podmínky. Je jisté chybou, že účastník OHL ŽS neodpověděl na výzvu žalobkyně, nicméně tohoto účastníka by nebylo nutné vyloučit, kdyby žalobkyně nabídku objasnila sama, a to na základě dokumentů dodaných tímto účastníkem. Dle žalovaného je zásadní, že žalobkyně se nikdy nevypořádala s argumentem, že druhý uchazeč v pořadí nabídl stejný typ kabelu, který žalobkyně v jeho případě přijala.

6. Žalovaný dále konstatoval, že ÚOHS je sice orgánem dohledu nad ZZVZ, nicméně poskytovatel dotace je taktéž oprávněn konstatovat porušení zákonných pravidel, k jejichž dodržování se žalobkyně zavázala v rozhodnutí o poskytnutí dotace.
7. Předmět veřejné zakázky na stavební práce vyžadoval, aby členové hodnotící komise disponovali příslušnou odborností. Nedosahovala-li hodnotící komise dostatečné odbornosti (v posuzovaném případě nedosahovaly autorizované osoby 1/3 členů), bylo vhodné obrátit se na experty.
8. Žalovaný zopakoval, že zadavatel v zadávacím řízení nemůže rezignovat na přezkum souladu nabídky vybraného dodavatele se zadávací dokumentací. Stanoví-li zadávací dokumentace podrobné požadavky pro jednotlivé části plnění, musí být zadavatel schopen splnění těchto požadavků v jednotlivých nabídkách zkontrolovat. Nesoulad ve výše uvedených bodech lze přitom odhalit již na základě porovnání datasheetu jednotlivých výrobků s technickou specifikací obsaženou v zadávací dokumentaci. Žalovaný uvedl, že argumentace žalobkyně je čistě účelová, jelikož se v daném případě nejedná o zvlášť složitou otázku, když rozpor nabízených výrobků s požadavky zadávací dokumentace lze odhalit z datasheetu jednotlivých výrobků, které jsou veřejně dostupné ze stránek výrobce. Pakliže byla žalobkyně jakožto zadavatelka schopna popsat předmět veřejné zakázky a požadovanou technickou specifikaci popívaných produktů včetně uvedení minimálních parametrů, nemohl pro ni být problém s těmito požadavky následně porovnat obdržené nabídky.
9. Žalovaný uvedl, že poskytovatel dotace má povinnost postupovat tak, aby zajistil, že vynakládané prostředky budou použity v souladu se zásadami hospodárnosti, účelnosti a efektivit a že byly při jejich vynakládání dodrženy právní předpisy a pravidla dotačního programu. Ani on tak nemůže rezignovat na kontrolu zadávacích řízení prováděné příjemci dotace. Pokud žalobkyně rezignovala na kontrolu těchto požadavků, poskytovatel dotace měl právo toto pochybení žalobkyně reflektovat přiměřeným krácením dotace.
10. Argumentace žalobkyně, že vytýkání zadavateli, že pochybil při zadávání veřejné zakázky, je zásahem do samosprávy obce, je dle žalovaného nepřiléhavá. Mezi poskytovatelem dotace a příjemcem dotace existuje veřejnoprávní vztah. Zákonný rámec, konkrétně § 14e rozpočtových pravidel, umožňuje poskytovateli dotace v případě porušení povinnosti dané právním předpisem či v případě nedodržení účelu dotace nebo v případě porušení dotačních pravidel část prostředků nevyplatit. Nevyplacení části dotace z důvodu porušení ZZVZ tak rozhodně není excesem poskytovatele dotace, nejde o zásah do samosprávy územně samosprávního celku. Naopak jde o běžný zákonem předvídaný postup, kterým poskytovatel dotace chrání veřejné prostředky před nehospodárným, neefektivním a neúčelným nakládáním, a který je ostatně předpokládán i v pravidlech pro žadatele a příjemce a v rozhodnutí o poskytnutí dotace.
11. Žalovaný dále uvedl, že při hodnocení, zda mohlo mít učiněné pochybení vliv na výběr nejvhodnější nabídky, bylo rovněž nutné posuzovat, zda tento vliv nemohl být v potenciální rovině, neboť příloha č. 5 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce stanoví, že *„V případě, že identifikované porušení nemohlo mít ani potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky, nestanoví se za něj žádná finanční oprava.“* Bylo tedy třeba zkoumat potenciální vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Žalovaný naopak označil za prokázané, že nabídka vítězného dodavatele nesplňovala požadavky uvedené v technické specifikaci

zadávací dokumentace, přičemž žalobkyně takovou nabídku nevyloučila a uzavřela s vybraným dodavatelem smlouvu.

12. Žalovaný se tedy ztotožnil s právním a skutkovým zjištěním Centra, včetně výše finanční opravy.

III. Žaloba

13. Žalobkyně v žalobě uvedla, že žalovaný postupně žalobkyni zkrátil již o 8.988.752,08 Kč. Krácení dotace přitom bylo protiprávní.
14. Žalobkyně vytýkala účelový výklad zákona o zadávání veřejných zakázek a vstupování do projevu vůle žalobkyně, kdy jsou jí zazlívány postupy, které měla učinit sama, což jsou dle jejího názoru požadavky nepřiměřené a nedůvodné. Uvedené námitky směřují proti nesprávnému výkladu ust. § 46 odst. 1 a § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ, zejména v otázce zaslání výzvy zadavatele. Žalobkyně tvrdí, že se nemohla dopustit porušení § 46 odst. 1 a § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ, když jí tato ustanovení nenařizovala žádné povinnosti a bylo na ní komu výzvu zašle. Nevybraný uchazeč Zlínstav zpochybnil materiály v nabídce vybraného uchazeče OHL ŽS, a proto žalobkyně uchazeči OHL ŽS adresovala výzvu, aby objasnil, zda se námitky mylí. Uchazeč OHL ŽS však na výzvu nereagoval, a proto byl žalobkyní vyloučen. Pokud měli žalovaný a Centrum za to, že si žalobkyně měla dohledat, zda nabídka účastníka odpovídá zadávacím podmínkám, žalobkyně takové jednání označila za rozporné s ZZVZ. Pokud byl v nabídce uveden kabel, který již výrobce nedodával, nelze dovozovat, že by OHL ŽS dodal jiný kabel, který by podmínky dodávky splňoval. Kdyby uchazeč OHL ŽS doplnil, že kabel, který již není na trhu, nahradí jiným, žalobkyně by jej nevyloučila.
15. Žalobkyně navíc namítla, že definitivní výrok mohl učinit jen ÚOHS, kterému přitom podnět podán nebyl. Žalobkyně rovněž označila kontrolu za zásah do její svobodné vůle jako samosprávného subjektu. Pokud se žalobkyně rozhodla, že odešle účastníkovi výzvu, pak tak mohla učinit. Pokud se rozhodla vyloučit uchazeče, který na výzvu nereagoval, rovněž tak mohla učinit. Všechny kroky žalobkyně svědčí o její transparentnosti. Byl to naopak žalovaný, který nabádal žalobkyni k porušování ZZVZ, k přehlížení nečinnosti uchazeče a chyb v jeho nabídce. Žalobkyně také zpochybnila odbornost hodnotící komise žalovaného.
16. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému, popř. aby zrušil i opatření poskytovatele dotace.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

17. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že obdobné věci jsou zdejší soudem vedeny pod sp. zn. 5 A 148/2019, 8 A 141/2019 a 9 A 137/2019. Předmětné žaloby jsou obsahově totožné, jen směřují proti jiným rozhodnutím o krácení dotace. Žalobkyně v žalobě nepředkládá žádné skutečnosti, se kterými by se žalovaný již nevypořádal. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř.

s.“)]. Soud rozhodoval ve věci bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tím žalobkyně vyjádřila souhlas a žalovaný se ve stanovené lhůtě k výzvě nevyjádřil.

19. Žaloba není důvodná.
20. Mezi účastníky řízení není sporná skutková stránka věci včetně průběhu zadávacího řízení. V žalobě je namítáno nesprávné právní posouzení věci.
21. Podstatou sporu v projednávané věci je především otázka, zda byla žalobkyně oprávněna postupovat vůči nevybranému uchazeči OHL ŽS podle § 46 odst. 1 ZZVZ a vyzvat jej k objasnění nabídky a následně jej ze zadávacího řízení podle § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ vyloučit, když na tuto výzvu nereagoval.
22. Městský soud předně uvádí, že v posuzované věci neshledal důvod se odchýlit od rozsudků Městského soudu v Praze v obdobné věci totožných účastníků (srov. rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2022, sp. zn. 5 A 148/2019-66 a sp. zn. 8 A 141/2019-83).
23. Při posouzení věci Městský soud v Praze vyšel z následující právní úpravy:
24. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevypлатit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).
25. Podle § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.
26. Podle § 46 odst. 1 ZZVZ zadavatel může pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.
27. Podle § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení nebyly účastníkem zadávacího řízení objasněny nebo doplněny na základě žádosti podle § 46.
28. Podle § 6 odst. 1 ZZVZ zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
29. Podle § 6 odst. 2 ZZVZ ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
30. Soud zdůrazňuje, že mezi účastníky řízení není sporná skutková stránka věci včetně průběhu zadávacího řízení. Žalobkyně namítala toliko nesprávné právní hodnocení věci.
31. Podstatou sporu v projednávané věci je především otázka, zda byla žalobkyně oprávněna postupovat vůči nevybranému uchazeči OHL ŽS podle § 46 odst. 1 ZZVZ a vyzvat jej k

objasnění nabídky a následně jej ze zadávacího řízení podle § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ vyloučit, když na tuto výzvu nereagoval.

32. Jak již vložil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 23. 11. 2021, č. j. 31 Af 83/2020-80, z dikce § 46 odst. 1 ZZVZ je zřejmé, že vyzvání účastníka k odstranění pochybností nebo doplnění chybějících údajů je postupem fakultativním. Uvedené vyplývá zejména z použití slova „může“, jež jasně ukazuje, že se jedná o možnost a nikoliv povinnost. Zároveň je však třeba uvést, že odpovědnost za správnost a úplnost podané nabídky nese v zadávacím řízení účastník. Jakkoliv jde v tomto směru o volné uvážení správního orgánu, nemůže toto uvážení znamenat vyvázání se z pravidel a smyslu právní úpravy dle ZZVZ.
33. Jak popsal zdejší soud ve svém rozsudku ze dne 6. 4. 2022, č. j. 5 A 148/2019-66, zadavatel musí postupovat podle § 46 ZZVZ i tehdy, objeví-li se u účastníka zadávacího řízení stejná nejasnost jako u jiného účastníka, vůči kterému zadavatel již podle § 46 postupoval (viz také rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 6. 2016, č. j. 30 Af 66/2014-40). Zadavatel tedy není oprávněn sám určovat, kterého z uchazečů k doplnění vyzve a kterého nikoli. V opačném případě by totiž byla porušena zásada rovného zacházení.
34. V nyní posuzované věci žalovaný jednak považoval výzvu žalobkyně podle § 46 ZZVZ adresovanou OHL ŽS za nadbytečnou, neboť si žalobkyně splnění zadávacích podmínek tímto uchazečem mohla a měla ověřit sama, jednak ji považoval za rozpornou se zásadami obsaženými v § 6 ZZVZ, neboť tentýž kabel byl obsažen rovněž v nabídce druhého uchazeče Zlínstav, přestože žalobkyně tohoto účastníka k objasnění zadávacích podmínek nevyzvala. Soud zdůrazňuje, že žalobkyně se k tomuto zásadnímu argumentu žalovaného nevyjádřila, a soud tak vychází z toho, že žalobkyně tuto skutečnost nerozporuje.
35. Dle soudu měla žalobkyně za dané situace v zásadě dvě možnosti. Žalobkyně mohla podle § 46 ZZVZ vyzvat oba účastníky zadávacího řízení, kteří splnění podmínek prokazovali tímž způsobem (totožným kabelem od stejného výrobce), a v případě jejich nečinnosti postupovat podle § 48 odst. 2 ZZVZ a vyloučit je oba. Alternativně žalobkyně mohla bez využití institutu výzvy podle § 46 ZZVZ sama vyhodnotit, zda tito účastníci zadávací podmínky splňují či nikoliv, přičemž v takovém případě by buď musela oba uchazeče ze zadávacího řízení vyloučit, anebo v něm naopak oba ponechat.
36. Soud přisvědčuje žalovanému, že zaslání výzvy uchazeči OHL ŽS bylo nadbytečné a i přes zaslání této výzvy žalobkyně nemusela OHL ŽS ze zadávacího řízení pro nečinnost vyloučit, neboť § 48 odst. 2 písm. b) ZZVZ obsahuje slovo „může“ a dává žalobkyni toliko „možnost“ účastníka vyloučit. Žalobkyně mohla i po zaslání výzvy podle § 46 ZZVZ splnění zadávacích podmínek posoudit sama.
37. Žalobkyně však zvolila třetí možnost, a to takovou, že jednomu z účastníků výzvu zaslala a pro nečinnost jej pak ze zadávacího řízení vyloučila, zatímco druhému účastníku ve srovnatelném postavení takovou výzvu nezaslala a ani z jiného důvodu jej ze zadávacího řízení nevyloučila. Soud souhlasí se žalovaným, že takový postup žalobkyně jako zadavatele nelze považovat za souladný se zásadami zakotvenými v § 6 ZZVZ. Žalobkyně svým postupem zjevně porušila zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
38. Nejvyšší správní soud připomněl ve svém rozsudku ze dne 20. 12. 2021, č. j. 10 Afs 223/2019-38, že k nerovnosti a diskriminaci může dojít jen tehdy, je-li zacházeno odlišně se srovnatelnými subjekty ve srovnatelných situacích. Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil přímo i v oblasti veřejných zakázek v rozsudku ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5 Afs

131/2007-131, č. 2535/2012 Sb. NSS, podle něhož „porušení zásady nediskriminace zadávacího řízení by nesporně nastalo, pokud by zadavatel v téže situaci a v týchž otázkách přistupoval k některým uchazečům o veřejnou zakázku procedurálně nebo obsahově jinak než ke zbylým, popř. pokud by v důsledku zadavatelova postupu bylo některým uchazečům objektivně znemožněno nebo ztíženo ucházet se o veřejnou zakázku za podmínek, za nichž se o ni mohou ucházet jiní uchazeči.“

39. Srovnatelnost situace, v níž se nacházel vyloučený uchazeč OHL ŽS a druhý uchazeč v pořadí Zlínstav, byla pro posouzení porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace klíčová. Žalovaný vyšel z předpokladu, že pokud žalobkyně postupovala podle § 46 ZZVZ vůči prvnímu z uchazečů, měla tak postupovat i vůči druhému, neboť ten se nacházel ve srovnatelném postavení, když prokazoval splnění zadávacích podmínek totožným způsobem jako první uchazeč. Soud se s tímto názorem žalovaného ztotožňuje, přičemž opakuje, že žalobkyně tuto situaci nesporeovala, neboť se k ní vůbec nevyjádřila.
40. Žalobkyně tedy svůj názor založila na úvaze sice obecně správné, avšak z pohledu okolností posuzované věci nepodstatné, tj. že zadavatel nemá povinnost postupovat podle § 46 ZZVZ. Žalobkyně tím v daném případě nesprávně aplikovala ZZVZ, a dopustila se tak nezákonného postupu. Rovněž také nedodržela podmínky, za kterých jí byla dotace poskytnuta.
41. I v této věci a v souladu se shora uvedeným městský soud považuje argumenty týkající se nedostatečné odbornosti hodnotící komise za nezpůsobilé vést ke zrušení napadeného rozhodnutí. Soud obecně přisvědčuje žalovanému, že jmenuje-li zadavatel hodnotící komisi, měl by zajistit, aby její členové byli dostatečné odbornosti, a nedosahují-li jí, je na místě vyžádat si posudek externí osoby. Je možné, že v případě vyšší odbornosti jmenované hodnotící komise by žalobkyně postupovala odlišně, například by vyhodnotila nabídku uchazeče OHL ŽS jako splňující zadávací podmínky a tudíž by nepřistoupila k využití výzvy podle § 46 ZZVZ. Soud však tyto hypotetické úvahy nepovažuje vzhledem k výše uvedenému za zásadní.
42. Soud dále konstatuje, že nedílnou součástí rozhodnutí o poskytnutí dotace jsou podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace, v nichž se žalobkyně jako příjemce dotace výslovně zavázala k dodržování ZZVZ. Žalovaný jako poskytovatel byl tedy podle § 14e rozpočtových pravidel oprávněn nevyplatit dotaci nebo její část žalobkyni, pokud žalobkyně porušila povinnosti stanovené ZZVZ. Se žalobkyní nelze souhlasit v tom, že by žalovaný nebyl oprávněn posuzovat otázku porušení ZZVZ. Poskytovatel dotace posuzuje nedodržení povinností při zadávání veřejných zakázek samostatně a nezávisle na ÚOHS a postupuje v tomto ohledu podle § 14e rozpočtových pravidel. To samo o sobě nevylučuje, aby jednání žalobkyně bylo hodnoceno v několika rovinách, tedy rovněž například ÚOHS i orgány finanční správy, a to podle samostatných právních předpisů.
43. Soud nepochybně, že žalobkyně je územním samosprávným celkem, a její samospráva je tak zaručena na ústavní úrovni. Stát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, tedy i do činnosti žalobkyně, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem (viz čl. 101 odst. 4 Ústavy). Soud v této souvislosti poukazuje rovněž na § 7 odst. 1 zákona o obcích, podle kterého „[o]bec spravuje své záležitosti samostatně (dále jen "samostatná působnost"). Státní orgány a orgány krajů mohou do samostatné působnosti zasahovat, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem, který zákon stanoví. Rozsah samostatné působnosti může být omezen jen zákonem.“ Žalobkyně realizovala své právo na

samosprávu tím, že jako příjemce dotace svobodně vstoupila do smluvního vztahu s poskytovatelem dotace a v jeho rámci se pak zavázala dodržovat ZZVZ. ZZVZ je obecně závazným právním předpisem, žalobkyně tedy má povinnost jej dodržovat. Obec je coby územní samosprávný celek veřejným zadavatelem [§ 4 odst. 1 písm. d) ZZVZ], a nestanoví-li zvláštní zákon jinak, je podřízena všem ustanovením ZZVZ dopadajícím na veřejné zadavatele. V nyní posuzované věci se žalobkyně nadto výslovně smluvně zavázala tento zákon dodržovat ve vztahu k poskytnuté dotaci. Pokud jej následně prokazatelně nedodržela, nemůže být toto porušení aprobevováno dovoláváním se práva na samosprávu. ZZVZ volně uvážení umožňuje, avšak to neznamená vyvázání se z pravidel ZZVZ. Rovněž tak povinnost řídit se zákonnými pravidly neznamená zásah do svobodné vůle územního samosprávného celku.

44. Soud závěrem poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2019, sp. zn. I. ÚS 2661/19, dle něhož „dotace je tu dobrodiním státu, čemuž odpovídá i jeho oprávnění svázat příjemce dotace určitými, a to i přísnými podmínkami“.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Na základě shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil ve skutkovém a právním posouzení věci a napadené rozhodnutí tak bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto podle § 78 odst. 7 s. ř. s. podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.
46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci samé úspěšná a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 31. srpna 2022

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu